

[Inger Stilling Pedersen]

se på sit helbred, hvordan man kan skaffe sig interesser osv., så alderdommen kan få noget mening.

Kristeligt Folkeparti er meget glad for del-pensionen, for førtidspensionen og for alle de muligheder, man får for at få en glidende overgang til pensionisttilværelsen. Men det er også vores opgave at sikre, at de ældre også får økonomisk mulighed for at gøre alt det, de gerne ville, men som de i dag måske slet ikke har råd til.

Jeg håber, at denne debat må resultere i, at vi i fællesskab skaber så gode forhold for de ældre som overhovedet muligt, for de ældre er måske også os selv om kort tid.

Aase Olesen (RV):

Det er snart fire år siden, vi havde en stor ældrepolitisk redegørelsesdebat her i Folketinget, og jeg opfatter i og for sig ikke den debat, vi har i dag, som værende en gentagelse af den, snarere som et resultat.

Et stort flertal i Folketinget sendte den 18. januar 1983 den daværende socialminister hjem med den besked, at han roligt kunne forberede en række tiltag med hensyn til ældre og ældres forhold i samfundet ud fra de holdninger, der kom til orde, og ud fra Ældrekommissionens arbejde.

Man diskuterede også dengang perspektiverne i et samfund med en stadig større andel af ældre, men heller ikke det har jeg opfattet er emnet for diskussionen i dag.

Jeg ser nærmere denne redegørelse som en kort opsummering af, hvad regeringen nu vil lægge frem på tre hovedområder. For det første samspilsproblemerne, for det andet boligproblemerne og for det tredje, det vi kunne kalde ældres sociale placering eller opbygning af hele det beredskab, der skal til, for at afhjælpe de problemer, som opstår for mange ældre.

Samspilsproblemerne har vi jo diskuteret i mange år; der er skrevet talrige betænkninger om dem, og fælles for alle har været, at de vil koste frygtelig mange penge, næsten uanset hvilken model man måtte vælge for at løse dem. Det er da også det, vi kan se her. Vi vil få lovforslag til behandling, som kun kan sættes i kraft gradvis, simpelt hen af samfundsøkonomiske årsager. Men Det Radikale Venstre vil i hvert fald arbejde aktivt med til at gennemføre en afhjælpning af de

samspilsproblemer, som vi har påpeget i så forfærdelig mange år.

Udgangspunktet for al økonomi, når vi taler om pensionister, er for Det Radikale Venstre en sikret ret, en ret til at fastholde et ikke-indtægtsreguleret grundbeløb i folkepensionen.

Dernæst skal vi om nogen tid behandle en række forslag om ældreboliger, og vi vil gerne her i dag melde til regeringen, at det ikke er vores intention, at det skal betyde færre ældreboliger – tværtimod. Der er et meget stort behov for boliger af den art, som egner sig til ældre, men det er jo ikke det samme som at sige, at det skal være plejehjem eller hjem af en anden ganske bestemt udformning, tværtimod. Der kan altså ikke være tale om, at man kører med en nedsat aktivitet på det område.

Endelig er der spørgsmålet om fuldstændig at ændre holdning til ældre og behandlingen af ældres problemer, ældres sygdomme osv., som ligger i det, ministeren har varslet, nemlig at man vil indføre et døgnberedskab til afhjælpning af de sundhedsproblemer, som mange ældre har.

Målsætningen for dette må være, at alle pensionister principielt skal behandles ens. Det mener vi er rigtigt. Den gamle læresætning om, at det drejede sig om at holde folk længst muligt i eget hjem, skal vel snarest omformuleres til, at det sted, hvor pensionisten er, er hans eller hendes hjem. Det er en helt anden holdning, og derfor bliver vi nødt til at gå langt ind i den måde, man indretter de nuværende plejehjem, kollektivboliger, beskyttede boliger osv. på.

Det handler i meget vid udstrækning om ikke at tage funktioner fra folk. Fordi man har nedsat funktionsevne på ét eller flere områder, vil man formentlig – meget tit i hvert fald – være fuldt ud i stand til at fungere på de øvrige områder. Det, der sker, når man lægger folk på institution, er netop, som også andre ordførere her har beskrevet, at de på grund af et enkelt eller flere funktions-svigt pludselig bliver totalt frataget enhver mulighed for at have indflydelse på deres egen dagligdag.

Der er en række lokale initiativer på vej. Socialministeriets konference – den 3. november var det vist – om alle de mange forsøg, der gøres på dette område, var utrolig givende at være med til. Det, der er karakter-